

แผนแม่บท

เทคโนโลยีสารสนเทศ

ปี (63 - 65)

KKMUNI

คำสั่งเทศบาลนครขอนแก่น

ที่ กข/๖๑ /๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเทศบาลนครขอนแก่น

ตามคำสั่งเทศบาลนครขอนแก่น ที่ ๑๗๗๕/๒๕๕๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเทศบาลนครขอนแก่น เพื่อพิจารณาถ้อยแถลงร่างบัญญัติงบประมาณซึ่งประกอบด้วยครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่ ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ของสำนัก/กอง และโรงเรียนในสังกัด นั้น

เนื่องจากกรรมการบางท่านมีการเปลี่ยนแปลง จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย

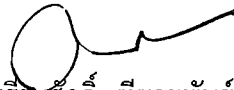
๑. นายจุลนพ ทองโสภิต	รองนายกเทศมนตรี	ประธานกรรมการ
๒. นายโกเมน กันตวธีระ	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๓. นายกฤษณ์ สว่างไสว	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๔. นายมานพ หวังสวัสดิ์โอฬาร	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๕. นายนิษฐ์ อาวีชนาการ	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๖. นายปฎลชัย พัฒน์ดำรงจิตร	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๗. นายวรินทร์ เอกบุรินทร์	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๘. นายปรมินทร์ เลาทะพันธ์	สมาชิกสภาเทศบาล	กรรมการ
๙. นายกฤษณวรณ ไชยนิจ	ปลัดเทศบาล	กรรมการ
๑๐. นางกฤษณา แสนสอาด	รองปลัดเทศบาล	กรรมการ
๑๑. นางอินทิรา ขารเจริญ	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน	กรรมการ
๑๒. น.ส.จรินทร์ญา สุทาวัน	หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์	กรรมการ
๑๓. นายกาญจน์ วันนุประธรรม	หัวหน้าฝ่ายบริการและเผยแพร่วิชาการ	กรรมการ
๑๔. นายวัชรินทร์ ตราชู	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๑๕. นายเลอสันต์ นามบุตดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ
๑๖. นายสำราญ นะรินยา	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	กรรมการ
๑๗. จ.อ.จักราวุธ ลุสมบัติ	เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๑๘. นายยุทธภูมิ จำปาแดง	ผช.นักวิชาการคอมพิวเตอร์	กรรมการ
๑๙. นายสยามรัฐ แพนสมบัติ	ผช.นวช.ประชาสัมพันธ์	กรรมการ
๒๐. นายสมรภูมิ พลตรี	ผช.เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๒๑. นายธวัชชัย ภูยาทิพย์	ผช.นายช่างไฟฟ้า	กรรมการ
๒๒. นางจันทิรา ชะอินทร์วงศ์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	กรรมการและเลขานุการ
๒๓. นางยศวดี สีหามนทร์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	กรรมการและ ผช.เลขานุการ
๒๔. น.ส. ชัชชนก สมจิตต์	ผช.นักวิชาการคอมพิวเตอร์	กรรมการและ ผช.เลขานุการ

โดยคณะกรรมการ ...

โดยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเทศบาลนครขอนแก่น มีหน้าที่พิจารณา เหตุผล ความจำเป็น ราคาากลางและคุณสมบัติของอุปกรณ์และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ครุภัณฑ์โฆษณาและ เฝยแพร่ ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ ครุภัณฑ์สำนักงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ของสำนัก/กอง และโรงเรียนในสังกัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายธีระศักดิ์ ชัยมายพันธุ์)
นายกเทศมนตรีนครขอนแก่น

คำนำ

เทศบาลนครขอนแก่น ได้จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศนครขอนแก่น 3 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการกำหนดกรอบ และทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเทศบาลนครขอนแก่น ได้ดำเนินการประชุมปฏิบัติการจัดทำยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนนโยบาย Thailand 4.0 สนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานภายในองค์กร ทั้งการเชื่อมโยงระบบภายนอกและภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงสนับสนุนการบริหารจัดการโดยกำหนดทิศทางในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ได้ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวขึ้น เพื่อเป็นทิศทาง กรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเทศบาลนครขอนแก่นจะนำแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้นี้ไปเป็นกระบวนการกำหนดแผนปฏิบัติการต่อไป อันจะเป็นเครื่องมือนำไปสู่เป้าหมายการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ยั่งยืน

เทศบาลนครขอนแก่น ตระหนักต่อความสำคัญของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากเป็นเครื่องของการบริหารที่จะใช้ในการทำงานของเทศบาลนครขอนแก่น ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงโดยข้อมูลกับส่วนราชการ การให้บริการประชาชน ประชาสัมพันธ์พันธกิจ กิจกรรมของเทศบาล รวมไปถึงการเข้าถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น และบุคคลทั่วไปอย่างทั่วถึง

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา	
วัตถุประสงค์	
เป้าหมาย	
ขั้นตอนการดำเนินงาน	
บทที่ 2 วิสัยทัศน์และเป้าหมาย	6
วิสัยทัศน์ขององค์กร	
เป้าหมายทางธุรกิจ	
วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ	
เป้าหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ	
โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	
ปัญหาและความต้องการ	
กลยุทธ์เทคโนโลยีสารสนเทศ	
บทที่ 3 เป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์	29
เป้าหมาย	
กลยุทธ์	
โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์	
บทที่ 4 การพัฒนาและการดำเนินการ	33
ประเด็นปัญหา	
ผลวิเคราะห์	

บทที่ 1

ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเป็นมา

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Strategic Plan) เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและสามารถสนับสนุนวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กรได้อย่างเหมาะสม ในอดีต เทคโนโลยีสารสนเทศมักถูกใช้เพื่อการปฏิบัติงานพื้นฐานเท่านั้น โดยมักมีการใช้งานโปรแกรมและระบบที่มีขอบเขตและประสิทธิภาพจำกัด เทคโนโลยีมักถูกใช้ในการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้นและการสื่อสารภายในองค์กรเท่านั้น ในปัจจุบันองค์กรต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกิจกรรมธุรกิจหลากหลาย รวมถึงการพัฒนาบริการใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ และการปรับปรุงเวอร์ชันเก่าๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การสร้างเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และการนำเทคโนโลยีความปลอดภัยระดับสูง ความสำคัญของข้อมูลมีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลให้การจัดการข้อมูลและการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจมีบทบาทสำคัญมากขึ้น แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศต้องมุ่งเน้นการจัดการและการประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการความเสี่ยงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่มีแค่ผลประโยชน์เท่านั้น แต่ยังมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่เหมาะสม เพื่อนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Strategic Plan) เพื่อตอบสนองความต้องการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากความต้องการที่เกิดขึ้นในหลายองค์กรในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เนื่องจากมีการเพิ่มเติมขึ้นของงานและข้อมูลที่ต้องการจัดการและความต้องการในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้น ทำให้องค์กรต้องปรับตัวและใช้เทคโนโลยีใหม่ และความสำคัญของข้อมูลที่ถูกจัดเก็บและนำไปใช้ในการตัดสินใจมีการเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้องค์กรต้องมีการวางแผนในการจัดการข้อมูลเพื่อให้สามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรม โดยลดเวลาและทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน ทั้งนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยข้อมูล การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเกิดขึ้นเพื่อช่วยลดความเสี่ยงและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีสารสนเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศถูกสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนความต้องการในการปรับปรุงเชิงกลยุทธ์ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้องค์กรสามารถวางแผนการใช้เทคโนโลยีให้เป็นไปตามกลยุทธ์ขององค์กรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Strategic Plan) เป็นเป้าหมายหลักที่ต้องการให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรมีประสิทธิภาพและสามารถสนับสนุนวิสัยทัศน์ พร้อมกับเป้าหมายขององค์กรได้อย่างเหมาะสม โดยทั่วไปแล้ว วัตถุประสงค์ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ มีดังนี้

1. การจัดเตรียมแผนยุทธศาสตร์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยกำหนดแผนยุทธศาสตร์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร ซึ่งช่วยให้องค์กรมีทิศทางที่ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กร

2. การปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยี วัตถุประสงค์หลักของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศคือการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร โดยการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มอัตราการปฏิบัติงาน การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ และการปรับปรุงกระบวนการให้บริการต่างๆ

3. การเพิ่มคุณค่าและการสร้างสรรค์ใหม่ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร โดยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ การนำเสนอแนวคิดใหม่ และการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจที่ดีขึ้น

4. การป้องกันความเสี่ยงและความปลอดภัย การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยในการจัดการความเสี่ยงและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการป้องกันการฉ้อโกง การโจมตีทางไซเบอร์ และการละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูล

5. การสร้างความรับผิดชอบ การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้องค์กรมีความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

6. การสนับสนุนวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กร แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมีวัตถุประสงค์ในการช่วยสนับสนุนและส่งเสริมวิสัยทัศน์ และเป้าหมายหลักขององค์กรผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

7. การเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน วัตถุประสงค์อื่น ๆ ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการด้านการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร

8. การเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสำเร็จ การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้องค์กรมีความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการมีความสำเร็จในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

9. การสร้างความคล่องตัวและการปรับตัว การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้องค์กรมีความคล่องตัวและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว

10. การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนต่าง ๆ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กรให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นประสพการณ์ที่ดี

11. การวิเคราะห์และการบริหารจัดการข้อมูล การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยในการวิเคราะห์และบริหารจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยในการตัดสินใจและการวางแผนในองค์กร

12. การสร้างศักยภาพขององค์กร วัตถุประสงค์หลักของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศคือการช่วยสร้างศักยภาพให้กับองค์กรในการปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เข้าสู่สภาพที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

เป้าหมายในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Strategic Plan) เป็นเป้าหมายหลักที่ต้องการทำให้เกิดการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการขององค์กร ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักขององค์กร การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การป้องกันความเสี่ยงและความปลอดภัยข้อมูล การเสริมสร้างความร่วมมือ การสร้างค่าขององค์กร เป็นต้น

นอกจากนี้ เป้าหมายในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศยังรวมถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ใหม่ เพื่อให้องค์กรมีความยืดหยุ่นและเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่

1. การเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงาน เป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงกระบวนการ เพื่อลดเวลาและทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน

2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน เป็นการใช้โปรแกรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร และในการทำงานร่วมกันระหว่างทีมงาน

3. การพัฒนาและการปรับปรุงบริการ เป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาพัฒนาบริการใหม่ๆ หรือในการปรับปรุงบริการที่มีอยู่เดิม

4. การป้องกันความเสี่ยงและความปลอดภัยข้อมูล เป็นการสร้างระบบความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันข้อมูลและระบบสารสนเทศขององค์กร

5. การพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ เป้าหมายนี้อาจเป็นการพัฒนาทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยใช้มาก่อนในองค์กร

6. การสร้างค่าขององค์กร เป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้และประชาชน การลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน หรือการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้ประชาชน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงานและแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมักจะแบ่งออกเป็นขั้นตอนหลักๆ

1. วิเคราะห์ความต้องการ (Requirement Analysis)
 - รวบรวมข้อมูลและปัญหาที่ต้องการแก้ไขหรือความต้องการของผู้ใช้งาน
 - ตรวจสอบความต้องการของเทศบาลและปัญหาที่ต้องการแก้ไข
 - ระบุความต้องการของระบบสารสนเทศที่สามารถตอบโจทย์ปัญหา
 - รวบรวมความต้องการของผู้ใช้งานและส่วนกลางอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - กำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. การเตรียมพื้นฐาน (Infrastructure Preparation)
 - ตรวจสอบและปรับปรุงพื้นที่ที่จะติดตั้งระบบ
 - จัดหาอุปกรณ์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่จำเป็น
 - กำหนดและติดตั้งระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูล
3. ออกแบบระบบ (System Design)
 - ออกแบบโครงสร้างของระบบ
 - กำหนดและออกแบบฐานข้อมูล
 - ออกแบบส่วนต่างๆ ของระบบ เช่น ส่วนของผู้ใช้งาน (User Interface), โมดูลต่างๆ, และขั้นตอนการทำงาน (Workflow)
 - กำหนดแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับความต้องการและวัตถุประสงค์
 - วางแผนเรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศ เช่น การบริหารจัดการเอกสาร, การเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน
4. การพัฒนา (Development)
 - การเขียนโปรแกรมหรือพัฒนาซอฟต์แวร์ตามการออกแบบ
 - พัฒนาและปรับปรุงระบบตามแผนการที่ได้ออกแบบไว้
 - ทดสอบระบบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประสิทธิภาพ
 - การทดสอบและปรับปรุงระบบ
5. การปรับปรุงและทดสอบ (Testing and Refinement)
 - ทดสอบระบบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประสิทธิภาพ
 - ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามความต้องการ

6. การนำเสนอและการใช้งาน (Presentation and Implementation)

- นำเสนอผลงานแก่ผู้ใช้งานหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการฝึกอบรมและการใช้งานระบบ

7. การดูแลระบบ (Maintenance)

- ดูแลและรักษาระบบให้ทำงานได้อย่างเสถียร
- ปรับปรุงระบบให้ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของความต้องการและเทคโนโลยีใหม่ๆ

8. การฝึกอบรมและการสนับสนุน (Training and Support)**:

- จัดการอบรมให้กับพนักงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจการใช้งานและการดูแลรักษาระบบ
- ให้บริการสนับสนุนแก่ผู้ใช้งานในกรณีที่พบปัญหาหรือมีคำถาม

9. การประเมินผลและการปรับปรุง (Evaluation and Improvement)

- ประเมินผลการใช้งานระบบและการสนับสนุน
- ปรับปรุงระบบตามความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

บทที่ 2

วิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ในการที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผน และกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนด**ยุทธศาสตร์ชาติ**ในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนว ทิศทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึง อนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชา สังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถ ในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทาง การพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

- 1.1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 1.2 การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- 1.3 การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.4 การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1 สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2 พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

3.2 สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

3.3 สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

4.1 สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

4.2 สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

6.1 การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

6.2 การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

6.3 การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

6.4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

6.5 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

6.6 การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

(1) กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

1. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้ การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

2. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกัน ในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์

อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม

3. เป้าหมาย

3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคม

สูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

(2) แนวทางการพัฒนา

1. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้าน การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและ พัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการ การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาด ที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็น ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการ เดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการ พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐาน การผลิตในภูมิภาคอาเซียน

1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้าน วัตถุประสงค์กับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้าน กายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการ ประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้าง หุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่ เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และ แหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการ ป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริม และเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ให้เกิดความ เชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อ รองรับ การเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุม และ ทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและ จัดทำ กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ สามารถ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดย สนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรม ท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค อาเซียน ทั้ง ประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการ พัฒนาแบบองค์ รวมทั้งระบบ พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยง การผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่ การเป็น ศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุน อื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้าง เศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการ พัฒนารัฐกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยี ขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้าม ประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่ สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัย เด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่

ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบ ต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการ ประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการ เรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิต กำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและ การใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกกระตือรือร้นการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความ เป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบ เครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติ ทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริม การให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อน นโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแล ผู้สูงอายุ เพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

3. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน ระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับ ภาคธุรกิจเอกชน และ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระ ค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

4. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและ ระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มี

คุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้ นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์การบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้ แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการที่สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาค ส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของ ภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้ง การพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

6. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการ จัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริต คอร์รัปชัน และคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง”

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตัวเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้พอเพียงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

1.4 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัด “ร้อยเอ็ด – ขอนแก่น – มหาสารคาม - กาฬสินธุ์” หรือกลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” เป็นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่รวมกันประมาณ 31,423 ตารางกิโลเมตร (19,639,296 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 18.6 ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีภูเขาเตี้ยสลับทางด้านทิศเหนือของร้อยเอ็ดและขอนแก่น และด้านทิศตะวันออกของจังหวัดกาฬสินธุ์มีเทือกเขาภูพาน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด) กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์สู่อนุภูมิภาคน้ำโขง”

2. เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
2. เพิ่มผลผลิตการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
3. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

3. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

1.5 แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน)

1. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้าอนุภูมิภาคน้ำโขง”

2. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

2.1 อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น

2.2 พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่

2.3 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม

2.4 อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการ

บริหารจัดการอย่างยั่งยืน

3. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

3.1 การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง

3.2 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

3.3 การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.4 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.5 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meeting , Incentive Travel , Conventions , Exhibitions : MICE City)

1.6 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลนครขอนแก่นเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลนครขอนแก่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยนำหลักการและแนวคิดที่สอดคล้องกับ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นมาประกอบกับปัจจัยสำคัญ คือ ศักยภาพและปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

คำแถลงนโยบายนายกเทศมนตรีนครขอนแก่น ของนายธีระศักดิ์ ฑีฆายุพันธุ์ นายกเทศมนตรีนครขอนแก่น เสนอต่อสภาเทศบาลนครขอนแก่น วันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2555 ณ ห้องประชุมนครเป็งจาล เพื่อเป็นกรอบหรือแนวทางในการพัฒนาเทศบาลนครขอนแก่นให้เจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านมุ่ง “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” ตามวิสัยทัศน์ของเทศบาลนครขอนแก่น

ด้วย “ศรัทธาในภาคประชาชน เชื่อมมั่นในพลังท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่สากล” เทศบาลนครขอนแก่น ได้พัฒนาเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยการวางรากฐานของการพัฒนาเมืองสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ก่อเกิดศักยภาพที่โดดเด่นในการเป็นศูนย์กลางทางด้านต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคมาโดยตลอด ทั้งด้านการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านการคมนาคมขนส่ง และด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการแสดงศักยภาพของนครแห่งกิจกรรมในเทศกาลสำคัญต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังเป็นที่ยังเป็นที่ประจักษ์ในการเป็นผู้นำการ

บริหารการปกครองท้องถิ่นด้วยรางวัลต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ที่การันตีการทำงานของนครขอนแก่นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นหลักประกัน ที่แสดงถึงความมั่นใจและเห็นความสำคัญในการกระจายอำนาจคืนกลับสู่ภาคประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อสร้างสรรค์พลังชุมชนท้องถิ่นอย่างไม่หยุดนิ่ง สร้างจิตสำนึกของคนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและการสร้างความรู้สึกรักความเป็นเจ้าของเมืองร่วมกันในบริบทต่าง ๆ อาทิ การดูแลการจัดการสาธารณสุขโรคสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน พัฒนาสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ การประยุกต์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้สอดคล้องกับยุคสมัย โดยผ่านกิจกรรมโครงการต่างๆ ตลอดจนแนวโน้มการพัฒนาเมืองยุคใหม่จะมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในปี 2558 ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ดังนั้น จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและลบต่อเศรษฐกิจและสังคมเมืองขอนแก่น มีผลกระทบต่อบุคคลและชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเตรียมความพร้อมของนครขอนแก่น คือ การเตรียมคนและชุมชนท้องถิ่นควบคู่ไปกับการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานและระบบต่างๆ ให้นครขอนแก่น เท่าทันและทัดเทียมกับการเปลี่ยนผ่านครั้งสำคัญที่สุดอีกครั้งของประเทศ ด้วยการเรียนรู้ถึงการแบ่งปันมากกว่าการแข่งขัน เพื่อความสมดุลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่ชุมชนท้องถิ่นและสังคมแห่งความสุข เป็นเป้าหมายสำคัญจึงกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมือง ด้วยวิสัยทัศน์ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” ภายใต้ 4 นโยบายหลัก ดังนี้

1. นโยบายด้าน : เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารงานท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

เป็นนโยบายที่ยึดหลักการบริหารงานภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุข น้อมนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อาศัยหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารกิจการเทศบาล อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

1.1 การพัฒนาองค์กรเทศบาลนครขอนแก่น ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส คุ่มค่า เป็นธรรม ตรวจสอบได้ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กร ให้กระชับ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ พร้อมเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นเลิศในการบริการประชาชน

1.2 พัฒนาศักยภาพและยกระดับทรัพยากรบุคคล ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น บุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน กลุ่มตัวแทนเครือข่ายภาคประชาสังคม ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เพื่อสร้างวัฒนธรรมให้เป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้และจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมโดยรวม เพื่อเตรียมพร้อมให้เท่าทันและทัดเทียมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของประเทศไทยในปี 2558

1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการบริหารจัดการเมือง ด้วยวิธีการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาโดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ในการพัฒนาและขับเคลื่อนเทศบาลนครขอนแก่นไปพร้อมกัน

1.4 ส่งเสริมการทำงานแบบเชื่อมประสานความร่วมมือระหว่างองค์กร โดยการสร้างภาคีเครือข่ายการทำงานร่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ตลอดจนประชาชน เพื่อบูรณาการความร่วมมือ และการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

1.5 ส่งเสริมให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่และความรู้ ความสามารถ และสนับสนุนพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคลากรของเทศบาลนครขอนแก่นให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและจัดให้มีสวัสดิการตามความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน และสถานการณ์ค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป

1.6 สร้างวินัยและวัฒนธรรมในองค์กรให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

1.7 พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ เพื่อให้สามารถบริการข้อมูลประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ พร้อมผลักดันให้เทศบาลนครขอนแก่นเป็นเทศบาลแห่งไอซีที (ICT)

2. นโยบายด้าน : การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

ส่งเสริมและสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชนได้มีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม เพื่อสร้างสรรค์สังคม ชุมชน และครอบครัวที่เอื้ออาทรต่อกัน โดยมีแนวทางการดำเนินนโยบาย ดังนี้

2.1 การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญหาท้องถิ่น

(1) การศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตด้วยการบูรณาการและเชื่อมโยงการศึกษาในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ทั้งผู้เรียนในระบบ กลุ่มผู้ขาดโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้บกพร่องในด้านต่างๆ ฯลฯ โดยเชิญชวนผู้เกี่ยวข้องทั้งครอบครัว ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษาได้แสดงบทบาทเข้าร่วมจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจชีวิต และการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและทันเทียมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยความภาคภูมิใจในตนเอง และชุมชนท้องถิ่นนครขอนแก่น รวมทั้งการปรับเปลี่ยนทัศนคติและเข้าใจถึงความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม

(2) ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญหาท้องถิ่น สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจมากขึ้น ถึงแก่นแท้ของศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นการพัฒนาสติปัญญา และพัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ชุมชน สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

(3) การกีฬาและการละเล่นต่าง ๆ สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาทั้งการแข่งขันเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่นักกีฬาอาชีพและกีฬาซึ่งเป็นการละเล่นประเภทต่าง ๆ ตามความต้องการของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่หลากหลาย เช่น สเกตบอร์ด จักรยานประเภทต่าง ๆ

(4) จัดให้มีกองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ทุกสาขาและทุกระดับ รวมทั้งประสานเชื่อมต่อในเรื่องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ให้กับเด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและสายอาชีพ

2.2 การสร้างสังคมเอื้ออาทร

ด้วยการบูรณาการขับเคลื่อนภารกิจ คนขอนแก่นไม่ทอดทิ้งกัน เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ชาวขอนแก่นได้ตระหนักและหวงคืนกลับมาดูแลซึ่งกันและกัน เรียนรู้ที่จะ “ให้” และ “รับ” อย่างมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี อย่างเสมอภาค

2.3 การสร้างสังคมที่มีความเสมอภาคและมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

(1) ส่งเสริมสนับสนุนและสงเคราะห์ให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุเยาวชน สตรีคนพิการและผู้ป่วยโรคเอดส์ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

(2) สร้างนวัตกรรมในการปรับปรุงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็กสตรีมีครรภ์ ฯลฯ เพื่อให้มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตในสังคม

2.4 การพัฒนาด้านสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1) ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง

(2) กระจายอำนาจด้านสุขภาพสู่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้างระบบสุขภาพของชุมชน ด้วยการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เข้าถึงการจัดการสุขภาพชุมชนโดยชุมชน

(3) ผลักดันให้มีการกระจายความรู้ด้านสุขภาพและทักษะที่จำเป็นลงสู่ชุมชน

(4) ผลักดันให้เกิดศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุ เพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็นด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ ให้สามารถเข้าถึงการบริการสาธารณสุขได้รวดเร็วและทั่วถึง

(5) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะและส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ตามโครงการเส้นทางอาหารปลอดภัย

(6) ดำเนินการสร้างและส่งเสริมเครือข่ายดูแลปกป้องพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองผู้บริโภคให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและเป็นธรรมจากการบริโภค

2.5 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) รมรงค์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแก่บุคลากรเทศบาลตลอดจนประชาชน ด้วยหลักการใช้น้อยและใช้อย่างคุ้มค่า

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่าย การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการใช้พลังงานอย่างประหยัด โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เช่น การจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม ตั้งแต่ต้นทาง การจัดการขยะในครัวเรือน ตลอดจนการพัฒนาแนวทางการแปรรูปขยะมาผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม แปรรูปขยะให้เป็นพลังงานไฟฟ้า และน้ำมัน ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในการนำขยะมารีไซเคิลเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อลดภาวะโลกร้อน เป็นต้น

2.6 การสร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน

โดยการบริหารจัดการบ้านเมืองแบบธรรมาภิบาล โดยยึดหลักการ มีส่วนร่วม โปร่งใส กระจายอำนาจ โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีบทบาทในกระบวนการร่วม รับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบต่อการพัฒนาเมืองให้คนจนอยู่ดี คนมีอยู่ได้ ตลอดจนสร้างกระบวนการเรียนรู้ สร้างความรู้สู่ความเป็นเจ้าของเมืองร่วมกัน

3. นโยบายด้าน : การเพิ่มศักยภาพของเมือง

3.1 การพัฒนาศักยภาพด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคอีสาน เช่น การจัดระบบและเสริมสร้างมาตรการ การบำบัดน้ำเสียและป้องกันน้ำขังและน้ำท่วม ในเขตเทศบาล การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง (Logistics Hub) ระดับภูมิภาค

3.2 การสร้างขอนแก่นให้เป็นเมืองมหานครสีเขียว(Green City) เพิ่มปอดของเมือง ด้วยการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้สวยงาม น่าอยู่ เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเมืองขอนแก่น

3.3 ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พักผ่อนหย่อนใจ ในเขตเทศบาลให้สะอาด เรียบร้อย สวยงามและปลอดภัย รวมถึงการพัฒนาสถานที่ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

3.4 จัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(1) ส่งเสริมและสนับสนุน การดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยให้งานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นอาสาสมัครในการเฝ้าระวังความปลอดภัยตามชุมชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น และการส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการรักษาความปลอดภัยโดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV)

(2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยเน้นการสนับสนุนกิจกรรมการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดในชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือของประชาชน เป็นหูเป็นตา ในการแจ้งเตือนภัย

(3) การพัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติอย่างเพียงพอ

(4) การร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการจราจรและอุบัติเหตุ

(5) การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น หน่วยงานราชการ องค์กรภาคเอกชน และมูลนิธิต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. นโยบายด้าน : การพัฒนาเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งสู่มหานคร

เพื่อรองรับการเป็นเมืองมหานคร สิ่งสำคัญที่ต้องเตรียมรองรับ คือ การพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองให้ได้มาตรฐานที่ดี จึงเป็นบทบาทสำคัญยิ่ง ที่เทศบาลนครขอนแก่นซึ่งถือเป็นองค์กรรัฐที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนา ภายใต้ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ จึงมีแนวนโยบายในการดำเนินการดังนี้

4.1 ส่งเสริมสนับสนุนและยกระดับกิจกรรม เพื่อสร้างการท่องเที่ยวกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัด ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและเทศกาล ตลอดทั้งปี (Event City : เมืองแห่งเทศกาล)เช่น งานสงกรานต์เทศกาลดอกคูณเสียงแคนและถนนข้าวเหนียว ออกพรรษาได้ประทับใจโคมไฟ และวิถีอีสาน บุญคูณเมือง ปีใหม่ขอนแก่นปาร์ตี้ปีแสง และอื่น ๆ

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการจัดประชุมสัมมนาและแสดงสินค้าในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ โดยการประสานงานกับภาครัฐและเอกชน(MICE City : เมืองแห่งการสัมมนา)เพื่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจท้องถิ่นและกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

4.3 ส่งเสริมและสนับสนุน ภาควิชาการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางการแพทย์ (Medical hub)

4.4 สร้างองค์ความรู้ สร้างอาชีพ และสร้างช่องทางจำหน่าย ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการ SME และภาคประชาชนที่ประสงค์จะเริ่มต้นอาชีพให้มีรายได้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลนครขอนแก่น

2.1 วิสัยทัศน์

“พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข”

2.2 ยุทธศาสตร์

1. พัฒนานครขอนแก่นเป็นนครแห่งการประชุมสัมมนาและเป็นศูนย์กลางพาณิชยกรรมของภูมิภาค
2. ส่งเสริมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้มีคุณค่าเพื่อนำมาขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เมือง
3. ส่งเสริมผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มมูลค่าวิสาหกิจชุมชน
4. พัฒนาระบบ Logistic ระบบขนส่งมวลชนและโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นนครแห่งการลงทุนและนครแห่งการอยู่อาศัย
5. พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล
6. สร้างสังคมที่เอื้ออาทรและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (Healthy City)
7. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับ AEC และให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่สากล

- 8. สร้างความเข้มแข็งภาคประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเมืองในทุกมิติของการพัฒนา
- 9. พัฒนานวัตกรรมบริการให้บริการและการบริหารบ้านเมือง
- 10. พัฒนาโครงสร้างและศักยภาพองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะ

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลนครขอนแก่นสู่ KKM SMART CITY

จากแนวคิดในการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลนครขอนแก่นที่มีวิสัยทัศน์ คือ “พัฒนาเมืองสู่สากล สร้างสังคมแห่งความสุข” เป็นแนวทางที่แสดงให้เห็นความมุ่งมั่นพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในระดับสากล เป็นหลักในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่ประชาชน เป็นสังคมชุมชนที่มีน้ำใจส่งเสริมซึ่งกันและกัน อีกทั้ง สามารถเติบโตไปกับการเพิ่มพูนความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เรียนรู้ใหม่ได้ทุกวัน ทำให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยอย่างร่มเย็นเป็นสุขได้ ด้วยความเชื่อที่ว่า “หัวใจการปกครอง และการบริหาร...คือ การกระจายอำนาจ หัวใจการกระจายอำนาจ....คือ ประชาชน” นั้น ความเป็นสากลที่จะนำมาซึ่งความสุขของประชาชนเมืองขอนแก่น ก็คือ การเป็น SMART CITY โดยเป็นคำเรียกเมืองที่มีระบบสื่อสารด้วยเทคโนโลยี เพื่อให้คุณภาพการใช้ชีวิตในเมืองดีขึ้น ลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและลดการใช้พลังงานลง

ดังนั้น เทศบาลนครขอนแก่นสู่การเป็น KKM SMART CITY มีแนวนโยบายมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ) นโยบายรัฐบาล (นโยบายเร่งด่วนและนโยบายทั่วไป) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (ร้อยแก่นสารสินธุ์) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด (จังหวัดขอนแก่น) ปัญหาและความต้องการของประชาชน แผนชุมชน แผนอาสาSmart แผนเทศบาลเล็กในเทศบาลใหญ่ พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น พร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดสันติสุขและสมานฉันท์ ดังนี้

1. Smart People

คือ เมืองที่ให้ความเท่าเทียมกันในสังคม มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส คนสูงอายุ เปิดโอกาสและสร้างสำนึกให้คนในเมืองมีส่วนร่วม เช่น โครงการสภาเมืองขอนแก่น แกนเมืองพิเศษ (เกิดอาสาสมัครและเมืองพิเศษ)

2. Smart Living

คือ เมืองที่น่าอยู่ มีความปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพอนามัย เช่น โครงการขอนแก่นเมืองใจดี, โครงการติดตั้งกล้อง CCTV, โครงการศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุ

3. Smart Education

คือ เมืองที่มีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกกลุ่มทุกวัยอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต เช่น โครงการการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงและตลอดชีวิต รัชศตวรรษที่ 21

4. Smart Environment

คือ เมืองที่ประหยัดพลังงาน Green building หรือการลดการใช้พลังงาน ลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก เช่น โครงการ Low Carbon City

5. Smart Economy

คือ เมืองที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ การสร้างนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงการสร้างบริษัทใหม่ๆ ในยุคดิจิทัล เช่น Creative Economy (กองทุนตั้งตัว), Start Up, Event City

6. Smart Mobility

คือ เมืองที่สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อย่างสะดวกสบาย มีความคล่องตัวและมีความปลอดภัย เช่น โครงการระบบขนส่งมวลชน

7. Smart Governance

คือ เมืองที่บริหารจัดการโปร่งใส มีความร่วมกับภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น โครงการเทศบาลเล็กในเทศบาลใหญ่, โครงการเทศบาลดิจิทัล, โครงการระบบร้องทุกข์ You Phee (อยู่ พี่), โครงการ Lora

2.4 เป้าประสงค์

- 1.เป็นนครแห่งเทศกาล การจัดประชุมและสัมมนา การแสดงสินค้าของภูมิภาค
- 2.เป็นนครที่มั่นทางวัฒนธรรมร่วมสมัย
- 3.ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับ AEC
- 4.มีระบบขนส่งมวลชนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและแก้ปัญหาการจราจร ในเขตเมืองได้
- 5.มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานที่ดีเพื่อรองรับการขยายตัวของที่อยู่อาศัยและการลงทุน
- 6.เป็นนครสีเขียวและมลภาวะต่ำ (Low Carbon City)
- 7.เป็นนครแห่งการเอื้ออาทร แบ่งปันและสมานฉันท์

8. ประชาชนมีสุขภาพะทั้งทางร่างกาย จิตใจ ปัญญาและทางสังคม
9. การศึกษาที่มีคุณภาพ (ทั้งในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย) ที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้
10. ภาคประชาชน(ประชาชน ภาคธุรกิจ องค์กร ราชการ)มีส่วนร่วมในการจัดการบ้านเมือง และเป็นเจ้าของเมืองมากขึ้น
11. มีหน่วยงานในกำกับ เพื่อรับการถ่ายโอนภารกิจที่เหมาะสมของเทศบาล
12. มีนวัตกรรมบริการใหม่ๆที่เอื้อต่อประชาชน กลุ่มธุรกิจ และผู้รับบริการ
13. มีโครงสร้างองค์กร(ส่วนราชการ)ที่เอื้อต่อภารกิจของเทศบาล
14. เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง มีการจัดการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์เมือง
15. มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

2.5 ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

1. คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการเป็น MICE CITY
2. ความสำเร็จในการเป็นนครแห่งฐานที่มั่นทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 2 ตัว
 - 2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่ด้านวัฒนธรรม
 - 2.2 ระดับความสำเร็จของการเผยแพร่อัตลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
3. จำนวนผลิตภัณฑ์ด้านนวัตกรรมและบริการที่สร้างสรรค์
4. ระดับความสำเร็จของระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและการแก้ปัญหาจราจรในเขตเมือง
 5. ระดับของระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีเพื่อรองรับการขยายตัวของที่อยู่อาศัยและการลงทุน
 6. จำนวนพื้นที่เฉพาะและเหมาะสมที่ได้รับการพัฒนา
 7. อัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง (เมื่อเทียบกับคาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กรปี 2561)
 - 7.1 ร้อยละของการลดก๊าซเรือนกระจก จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเภท 1 (ทางตรง) (เมื่อเทียบกับคาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กรปี 2561)
 - 7.2 ร้อยละของการลดก๊าซเรือนกระจก จากการใช้ไฟฟ้าในสำนักงานในประเภทที่ 2 (ทางอ้อม) (เมื่อเทียบกับคาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กรปี 2561)
 - 7.3 ร้อยละของการอนุรักษ์ต้นไม้ใหญ่ในเขตเทศบาลนครขอนแก่นให้คงอยู่
 - 7.4 ร้อยละของการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลนครขอนแก่น
 - 7.5 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการครอบครัวพอเพียงสู่ครอบครัวคาร์บอนต่ำ
 - 7.6 ร้อยละของงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุสำนักงานที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ สำนัก/กอง และโรงเรียนสังกัดเทศบาล
 - 7.7 จำนวนตลาดปลอดโฟม 100%

7.8 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่นที่ผ่านระดับเกณฑ์การประเมินโรงเรียนปลอดขยะ (Zero Waste School)

7.9 ร้อยละของนักเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่นมีความรู้ความเข้าใจในด้านสิ่งแวดล้อมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

7.10 ดัชนีคุณภาพอากาศ (AQI) ในเขตเทศบาลนครขอนแก่นมีค่าคุณภาพอากาศในระดับที่เริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพไม่เกิน ร้อยละ 10 (37 วัน) ในรอบปี

8. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสกลุ่มเป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตและสามารถลดการพึ่งพิงได้

8.1 ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตและสามารถลดการพึ่งพิงได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

8.2 ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยระบบเทคโนโลยีมากกว่า 2,000 คน

9. อัตราป่วยโรคไข้เลือดออกลดลงต่ำกว่าค่ามัธยฐาน 5 ปีย้อนหลัง

10. ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของกระบวนการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเรื้อรัง (DM, HT)

10.1 ร้อยละประชากรอายุ 35 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจคัดกรองเบาหวาน

10.2 ร้อยละประชากรอายุ 35 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจคัดกรองโรคความดันโลหิตสูง

10.3 ร้อยละของประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวานมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมควบคุมน้ำตาลได้

10.4 ร้อยละประชากรกลุ่มเสี่ยงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและควบคุมความดันโลหิตได้

10.5 ร้อยละของประชากรกลุ่มเสี่ยงมีรอบเอวตามมาตรฐาน

10.6 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานรายใหม่ลดลง

10.7 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงลดลง

11. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

11.1 คะแนนสอบระดับชาติเพิ่มขึ้น

11.2 ร้อยละของนักเรียนที่อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานช่วงชั้น

11.3 ร้อยละของนักเรียนที่คิดเลขเป็นตามมาตรฐานช่วงชั้น

11.4 ร้อยละของนักเรียนที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ตามมาตรฐานช่วงชั้น

12. จำนวนเด็กและเยาวชนชายขอบได้รับพัฒนาคุณภาพชีวิตและได้รับการศึกษานอกระบบตามอัธยาศัยอย่างต่อเนื่อง

13. จำนวนของกลุ่มภาคประชาชนที่มีศักยภาพในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองเพิ่มขึ้น

14. จำนวนชุมชนต่อภารกิจของเทศบาลที่ดำเนินการโดยภาคประชาชน

15. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งหน่วยงานในกำกับ

16. ระดับความสำเร็จการดำเนินงานนวัตกรรมบริการที่ผ่านเกณฑ์ประเมินรางวัลในระดับประเทศ

17. ร้อยละภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล
18. ร้อยละผลสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาบุคลากร
19. ร้อยละของรายได้ที่จัดเก็บเองต่อรายได้ทั้งหมด

19.1 ร้อยละของการจัดเก็บรายได้ผ่านอิเล็กทรอนิกส์และผ่านธนาคารต่อรายได้ทั้งหมดที่เทศบาลจัดเก็บเอง

20. ระดับความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อมุ่งสู่ Big Data
21. ร้อยละของคะแนนรวม LPA
22. ร้อยละของเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการ

2.6 กลยุทธ์

1. พัฒนานครขอนแก่นเป็นนครแห่งการประชุมสัมมนาและศูนย์กลางพาณิชยกรรม
2. ส่งเสริมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้มีคุณค่าและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เมือง
3. ส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าวิสาหกิจชุมชน
4. พัฒนาระบบ Logistic ระบบขนส่งมวลชนและโครงสร้างพื้นฐาน
5. พัฒนาและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
6. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างสังคมเอื้ออาทร
7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้
8. สร้างความเข้มแข็งภาคประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
9. พัฒนาการให้บริการและการบริหารบ้านเมือง
10. ปรับโครงสร้างขององค์กร
11. พัฒนาศักยภาพขององค์กร

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของเทศบาลนครขอนแก่น

ในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครขอนแก่นได้บริหารจัดการภายใต้ความศรัทธาในภาคประชาชน และเชื่อมั่นในพลังท้องถิ่น ดังนั้น จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลนครขอนแก่น คือ “Smart City ที่สมสมัย ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา” กล่าวคือ Smart City มิได้เป็นการ smart ที่เมืองเองเท่านั้น แต่ยังเป็นความพยายามของเมืองที่จะทำให้ตัวเอง smart ด้วย ความสำคัญของการเป็น Smart City จึงอยู่ที่หัวใจสองประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาเมือง โดยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือปฏิบัติ (Citizen Participation) และ 2) พลเมือง Smart (Smart Citizens) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการมีส่วนร่วมในการจัดการตนเองของภาคประชาชน โดยภาคประชาชนจะมีได้เป็นเพียงผู้รับบริการเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมการพัฒนาเมือง และ ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

บทที่ 3

เป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และโครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลเทศบาล เพื่อการบริการงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว
โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 1

Focus Area แผนงาน/โครงการ	ระยะเวลา/งบประมาณ (บาท)			หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	2563	2564	2565	
1.1 โครงการพัฒนาโครงสร้างและระบบการทำงาน เพื่อรองรับการทำงานระบบดิจิทัล - ประชุมระดมความคิดเห็นผู้บริหารและบุคลากรเพื่อลดเงื่อนไขและความซ้ำซ้อนของงาน และขั้นตอน การปฏิบัติงาน	-	-	-	กอง ยุทธศาสตร์ และงบประมาณ
1.2 โครงการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเทคโนโลยี พร้อมระบบปฏิบัติการที่รองรับการทำงานระบบดิจิทัลรวมถึงเครื่องมืออื่นๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน กล้องวงจรปิดที่วิวงจรปิด ฯลฯ (ตามที่ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ)	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ทุกกอง
1.3 โครงการติดตั้งเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต WiFi	230000			กอง ยุทธศาสตร์ และงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาระบบบริการเทศบาลเพื่อให้ประชาชนสะดวกและเข้าถึงง่าย

โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 2

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2563	2564	2565	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
2.1 โครงการพัฒนาระบบบริการประชาชนตามภารกิจที่สะดวกและเข้าถึงง่าย อาทิ ระบบการขออนุญาตต่างๆ - ระบบการชำระภาษีและค่าธรรมเนียม - ระบบการขอเอกสารราชการต่างๆ - ระบบการป้องกันอุบัติเหตุ/สาธารณภัย - ระบบบริการสุขภาพและอนามัยชุมชน			300,000	สำนักคลัง กองยุทธฯ สำนักปลัด สำนักสาธารณสุข
2.2 โครงการเชื่อมโยงการบริการประชาชนของเทศบาลกับการบริการจากหน่วยงานอื่น				สำนักปลัดเทศบาล
2.3 โครงการศูนย์เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการ พัฒนาการบริการดิจิทัล	350,000	350,000	350,000	กองยุทธศาสตร์ฯ (ศูนย์ ICT)
2.4 โครงการจัดหาและติดตั้งระบบคุ้มครองและสร้างความปลอดภัยทางไซเบอร์ Cyber Security - มีระบบ Firewall , Backup				กองยุทธศาสตร์ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 3

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2563	2564	2565	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนและวิสาหกิจชุมชน				
3.1 โครงการจัดหาระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการตลาดชุมชน				สำนักสวัสดิการฯ
3.2 โครงการจัดหาฐานข้อมูลด้านศักยภาพด้านการค้า การลงทุน สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน				สำนักสวัสดิการฯ
ท่องเที่ยว				
3.3 โครงการจัดหาฐานข้อมูลท่องเที่ยวชุมชน				สำนักปลัด
3.4 โครงการจัดหาระบบโปรแกรม สำหรับการบริหารจัดการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชน (Tourism Supply Management)				สำนักปลัด
วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มอาชีพ				
3.5 โครงการจัดหาแพลตฟอร์มการตลาดออนไลน์เพื่อวิสาหกิจและผลิตภัณฑ์ชุมชน				สำนักสวัสดิการฯ
3.6 โครงการจัดหาแพลตฟอร์มการตลาดออนไลน์เพื่อวิสาหกิจและผลิตภัณฑ์ชุมชน				สำนักสวัสดิการฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ

โครงการ/กิจกรรม/การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 4

Focus Area แผนงาน/โครงการ	2563	2564	2565	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การมีส่วนร่วม โปร่งใสและตรวจสอบ ได้ของ ประชาชน				
4.1 โครงการจัดหาระบบติดตามเรื่อง ร้องเรียน และประเมินผลการทำงานของ เจ้าหน้าที่				สำนักปลัด
4.2 โครงการจัดหาและติดตั้งระบบ แสดงความ คิดเห็น/ปรับปรุงการบริการ				กองยุทธศาสตร์ และงบประมาณ
4.3 โครงการจัดหาระบบการจัดการ บริหาร งบประมาณเทศบาลอิเล็กทรอนิกส์				กองคลัง
4.4 โครงการพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาษี เทศบาล				กองคลัง

บทที่ 4

การพัฒนาและการดำเนินงาน

4.1 การวิเคราะห์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความเป็นดิจิทัลของเทศบาล

ประเด็นปัญหา	ผลการวิเคราะห์
1. การบริหารจัดการข้อมูล	
การเก็บจัดเก็บข้อมูลดิจิทัล และการเผยแพร่ข้อมูล	- มีการเก็บจัดเก็บข้อมูลดิจิทัล และการเผยแพร่ข้อมูล
การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายใน และภายนอก	- มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายใน และภายนอก ได้แก่ ข้อมูลการศึกษา, การสาธารณสุข, การซ่อมบำรุง, ทะเบียนราษฎร์, การจัดสรรสวัสดิการสังคม, การคลัง และ การจัดเก็บรายได้ - ยังมีระบบฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลจากทุกหน่วยงานภายใน แต่ยังไม่ครบทุกด้าน
การนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน	- มีการนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับ การศึกษา, การสาธารณสุข, การซ่อมบำรุง, ทะเบียนราษฎร์, การจัดสรรสวัสดิการสังคม, การคลัง และ การจัดเก็บรายได้ และมีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงลึกสำหรับการพัฒนาเมือง พัฒนาแผนการบริหารงาน การบริการประชาชน
การมีส่วนร่วมของประชาชน	- มีแผนการเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญต่อสาธารณชนอย่างเป็นระบบ (อยู่ในช่วงการดำเนินการ), รับเรื่องร้องเรียนผ่านทาง Line Official, Website อปท., Application ของ อปท., Hotline สายด่วน / โทรศัพท์, Traffy Fondue
ความปลอดภัยของข้อมูล	- มีช่องทางการเผยแพร่นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่พนักงานอย่างทั่วถึงแต่มีการทดสอบและวัดผลความตระหนักรู้ของพนักงานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลบนเว็บไซต์เทศบาลนครขอนแก่น - มีการติดตั้งระบบบริหารจัดการคำยินยอมตามช่องทางการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลต่างๆ (ครบทุกช่องทาง)
2. การจัดการฐานข้อมูล	
ข้อมูลพื้นฐาน (ทะเบียนราษฎร์ ผู้อยู่อาศัย ข้อมูลชุมชน ข้อมูลข้าราชการ/บุคลากรเทศบาล สถานประกอบการ และทะเบียนทรัพย์สิน)	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วบางส่วน และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่

ข้อมูลเทศพาณิชย์ ภาษี การจัดเก็บรายได้ และการคลัง เช่น ภาษีป้าย ภาษีที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว
ข้อมูลสิ่งก่อสร้าง เช่น โครงการก่อสร้างที่ได้รับการอนุญาต อาคาร ถนน ทางเท้า สวนสาธารณะ ฯลฯ	ส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์ และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลการศึกษา เช่น โรงเรียน จำนวนนักเรียน บุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วบางส่วน และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่
ข้อมูลสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เช่น บัตรทอง อสม. การควบคุมโรค จุดเก็บขยะ ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้ว และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่ บางส่วน
ข้อมูลสวัสดิการสังคม เช่น เด็กแรกเกิด ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง พิการ ติดเชื้อHIV ฯลฯ	ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์แล้วในระบบของกรมฯ และมีการระบุพิกัด/บ้านเลขที่ บางส่วน
3. บุคลากร	
จำนวนบุคลากร	จำนวนเจ้าหน้าที่ของอปท. 982 คน
ความพร้อมบุคลากรในด้านดิจิทัล	มีเจ้าหน้าที่ที่มีเชี่ยวชาญงานข้อมูลเชิงพื้นที่/ภูมิสารสนเทศ 5 ท่านขึ้นไป คน, มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อมูล/ด้านสถิติ 5 ท่านขึ้นไป
มีการเสริมสมรรถนะด้านดิจิทัล	มีการฝึกอบรมเทคโนโลยีเกี่ยวกับ เมืองต้นแบบ เมืองอัจฉริยะ (Smart City), การจัดการข้อมูล (Data Management), การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis), พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Act – PDPA), ระบบแผนที่ภาษี การจัดทำแผนที่ภาษี
4. นโยบาย และยุทธศาสตร์	
การบริหารข้อมูล (Data Government Policy)	ยังไม่มีนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ / แผนแม่บท เกี่ยวกับการจัดการ บริหาร ข้อมูล (Data Governance Policy)
รองรับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ฯลฯ	มีนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ / แผนแม่บท รองรับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบฐานข้อมูลดิจิทัล และบังคับใช้แล้ว
5. เทคโนโลยี นวัตกรรม Platform ต่างๆ	
การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน เช่น ใบอนุญาตกิจการรูปแบบ Online	- มีระบบทะเบียนผู้เช่ารายตัวทรัพย์สินของเทศบาลและทรัพย์สินที่เช่า มาจากรมธนารักษ์ - มีระบบฐานข้อมูลติดตั้งป้ายชั่วคราว

ระบบแผนที่ภาษี ระบุ	<ul style="list-style-type: none"> - Ltax ระบบแผนที่ภาษีที่พัฒนาโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น - KkmuniPRS ระบบทะเบียนทรัพย์สินพัฒนาโดยเทศบาลนครขอนแก่น - KkmuniTAX ระบบจัดเก็บภาษีพัฒนาโดยเทศบาลนครขอนแก่น
ระบบข้อมูลด้านสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบคัดกรองสุขภาพ - มีระบบตรวจคัดกรองไวรัสตับอักเสบบีและซี - มีระบบทะเบียนศูนย์สร้างสุขผู้สูงอายุพระธรรมวิสุทธิธารจารย์ (คุณ ขนดี โท)
ระบบบริหารจัดการภายใน	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบบุคลากร - มีระบบวันลา - มีระบบพัฒนาบุคลากร - มีระบบแจ้งซ่อมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง
ระบบบริหารจัดการเพื่อการติดตาม	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบร้องทุกข์เทศบาลนครขอนแก่น (ประชาชนสามารถติดตามผลการดำเนินงานได้) - มีระบบติดตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย - มีระบบรายงานความคืบหน้าโครงการก่อสร้าง - มีระบบตามโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV กล้องวงจรปิด 1,000 จุด ภาคประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น - ระบบทะเบียนประวัติผู้พิการในเขตเทศบาลนครขอนแก่น (ติดตามการติดตั้งอุปกรณ์ผู้พิการ)
การใช้เทคโนโลยีช่วยในการเก็บข้อมูล เช่น โดรน Sensor IoT ฯลฯ	<ul style="list-style-type: none"> - มี Sensor ตรวจจับระดับน้ำในบ่อพักน้ำ - มี GPS ประจำรถขยะ
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI)	ยังไม่มีการใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการงาน
ระบบรายงานสรุปอัตโนมัติ (Dashboard)	<p>มี MIS สำหรับผู้บริหาร จำนวน 5 ระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - MIS การบริหารจัดการคำร้องในเขตเทศบาลนครขอนแก่น - MIS การบริหารจัดการข้อมูลการติดตามป้ายชั่วคราว - MIS การบริหารจัดการข้อมูลการแจ้งซ่อมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง - MIS การพัฒนาระบบงานสารสนเทศ
Wi-Fi สำหรับให้บริการประชาชน	ยังไม่มีให้บริการ WiFi สำหรับประชาชน
ฐานข้อมูลเมืองดิจิทัลในรูปแบบ 3D	ยังไม่มีฐานข้อมูลเมืองดิจิทัลในรูปแบบ 3D

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่การเป็นเทศบาลดิจิทัล

ความคาดหวังและความต้องการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล

(1) ระดับความต้องการการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation)

มีระดับความต้องการการเปลี่ยนผ่านการทำงานไปสู่รูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation)

ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังและความต้องการเปลี่ยนผ่านมากที่สุด คือ

1. การจัดทำข้อมูลดิจิทัลและใช้ข้อมูลดิจิทัลในการวางแผนพัฒนา
2. การปรับปรุงกระบวนการภาครัฐให้สะดวกและรวดเร็ว
3. การพัฒนาและบูรณาการแพลตฟอร์มดิจิทัลของภาครัฐ
4. การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
5. การพัฒนาบุคลากรของเทศบาลทั้งในด้านทักษะและทัศนคติ
6. การปรับปรุงเครื่องมือ/กลไกการทำงานและกฎหมายให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล
7. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาพื้นที่

(2) ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาไปสู่เทศบาลดิจิทัล (Smart Municipality)

มีระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาไปสู่เทศบาลดิจิทัล (Smart Municipality) ในระดับมากที่สุด

โดยด้านที่มีความคาดหวังต่อการพัฒนาสู่เทศบาลดิจิทัล มากที่สุด คือ

1. การอำนวยความสะดวกและความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการทำงานของเทศบาลเพื่อประชาชน
2. การบูรณาการข้อมูลที่มีมาตรฐานและเชื่อมโยงถึงกันทั้งภายในและภายนอกเทศบาล เพื่อประโยชน์ในการบริหารการตัดสินใจและการบริการที่เป็นเลิศ
3. การสร้างความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในภารกิจของเทศบาล
4. การจัดให้มีระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการเข้าสู่บริการดิจิทัลเพื่อให้ความพร้อมใช้งานและน่าเชื่อถือ
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาล
6. การส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศผ่านช่องทางดิจิทัล
7. การพัฒนาทักษะและสมรรถนะใหม่เพื่อสร้างความพร้อมเชิงกลยุทธ์ให้กับบุคลากรของเทศบาล
8. การลดความซ้ำซ้อนในการทำงานมีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานของเทศบาลและเทศบาลกับหน่วยราชการอื่น
9. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานภาครัฐและระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว
10. การพัฒนาให้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างเทศบาลคล่องตัว โปร่งใส มีกลไกป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน

(3) ความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล

มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ

1. การสนับสนุนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคมและสุขภาพ
3. การสนับสนุนการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
4. การสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษา
5. การสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้
6. การสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา
7. การสนับสนุนการจัดการภัยพิบัติ
8. การสนับสนุนการพัฒนาด้านระบบจัดเก็บภาษี และทรัพย์สิน

(4) การประเมินสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลในแต่ละด้านของเทศบาล ณ ปัจจุบัน

4.1 ด้านการจัดการข้อมูลในองค์กร

มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านการจัดการข้อมูลในองค์กร ในระดับค่อนข้างน้อย โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ

1. ข้อมูลของแต่ละกองต่างคนต่างทำ จัดเก็บในลักษณะเอกสาร ยากต่อการค้นหา

4.2 ด้านระบบปฏิบัติการ

มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านระบบปฏิบัติการ ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปจัดการ ด้านระบบปฏิบัติการ มากที่สุด คือ

1. ไม่มีระบบการจัดการข้อมูลร่วม ทำให้ไม่เกิดการเชื่อมโยงหรือการแบ่งปันข้อมูล

4.3 ด้านเอกสาร และงานสารบรรณ

มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านเอกสาร และงานสารบรรณ ในระดับค่อนข้างน้อย

โดยด้านที่มีความคาดหวังในการนำระบบดิจิทัลเข้าไปสนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาล มากที่สุด คือ

1. การเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษ อาจทำให้เอกสารถูกทำลายจากแมลง และเอกสารชำรุดเสียหาย
2. การจัดเก็บเอกสารกระดาษต้องใช้ตู้หรือห้อง สิ้นเปลืองพื้นที่ใช้สอย

4.4 ด้านการใช้บริการของประชาชน

มีสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับดิจิทัลใน ด้านการใช้บริการของประชาชน ในระดับน้อย ทั้งในด้าน

1. ประชาชนต้องมาใช้บริการที่สำนักงาน และต้องเสียเวลารอ ไม่สามารถคาดการณ์เวลาได้ ที่จอดรถมีน้อย
2. ต้องใช้เอกสารจำนวนมากในการขอรับบริการ ทำให้ยุ่งยากและสิ้นเปลือง

3. เจ้าหน้าที่ต้องใช้เวลาในการตรวจสอบเอกสารหลายชุด สิ้นเปลืองเวลา
4. หากเจ้าหน้าที่ไม่อยู่ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ และต้องเสียเวลาในการเดินทางมารับเอกสาร
5. ขอบอนุญาต มีหลายขั้นตอน และอยู่คนละแห่งทั้งที่ขออนุญาตเรื่องเดียว
6. การอนุมัติต้องผ่านการลงนามหลายขั้นตอนจากผู้มีอำนาจ ไม่สามารถกำหนดเวลาเสร็จสิ้นได้
7. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการหรือขั้นตอนการบริการทำให้ต้องมาติดต่อหลายครั้งเสียเวลา และเสียค่าใช้จ่าย

4.3 ปัญหาเร่งด่วนในการปฏิบัติงานของสำนักงานเทศบาลนครขอนแก่น ณ ปัจจุบัน

- จัดทำ MIS สำหรับผู้บริหาร เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะรวมทั้งสิ่งที่คาดว่าจะในอนาคต MIS จะแสดงสารสนเทศภายในช่วงเวลาที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการวางแผนควบคุมและปฏิบัติการขององค์กรได้อย่างถูกต้อง